DRAMA JANRINING ASOSIY VAZIFASI TOMOSHABINGA TO‘G‘RIDAN TO‘G‘RI TA’SIR O‘TKAZISH

Asliddin O‘tayev - *katta o‘qituvchi*
O‘zbekiston davlat san’at va madaniyat instituti
“Dramatik teatr va kino” san’ati kafedrasi

Tayanch so‘zlar: drama, xatti-harakat, oliy maqsad, yetakchi xatti-harakat, sahnaviy haqiqat, kechinma, ishonch, emotsional aloqa, ijodiy jarayon ishtirokchisi, rezonator, ommaviylik.

Ключевые слова: драма, действие, сверхзадача, сквозное действие, сценическая правда, переживание, вера, эмоциональный контакт, участник творческого процесса, резонатор, массовость.

Key words: drama, action, super-objective, through-line of action, stage truth, experience (perezhivanie), belief, emotional contact, participant of the creative process, resonator, mass character.

Kirish. Drama san’ati insoniyat ma’naviy hayotining ajralmas qismi bo‘lib, uning asosiy maqsadi inson ruhiyatini boyitish va jamiyatga insonparvarlik g‘oyalarini singdirishdir. Drama so‘zining lug‘aviy ma’nosi qadimgi yunon tilida «sodir bo‘layotgan harakat» demakdir. Dramatik san’at va aktyorlik mahorati aynan mana shu faollik va xatti-harakatga quriladi. Dramaturgiya teatrning yetakchi komponenti hisoblanib, u sahna asarining ideyno-badiiy asosini tashkil etadi.

Dramada xatti-harakat va tomoshabin munosabati Dramaning boshqa adabiy turlardan farqi shundaki, muallif o‘z qahramonlari orqali tomoshabin bilan bevosita muloqotga kirishadi. Dramada voqealar shunchaki hikoya qilinmaydi, balki tomoshabin ko‘z o‘ngida ijod qilinadi. Sahnaviy harakat – bu konfliktning dialektik rivojidir. Agar sahnada xatti-harakat bo‘lmasa, drama ham bo‘lmaydi, chunki harakat dramaning «qon tomiri» hisoblanadi. Dramatik harakat — dramaning asosi Drama so‘zi qadimgi yunon tilida «sodir bo‘layotgan harakat» demakdir,. Harakat dramaning «qon tomiri» bo‘lib, u asar syujetini ishga soluvchi qudratli richag hisoblanadi,. Drama janrining asosiy vazifasi esa tomoshabinga to‘g‘ridan-to‘g‘ri ta’sir o‘tkazishdir. Sahnada sodir bo‘layotgan har bir harakat (xoh jismoniy, xoh ruhiy bo‘lsin) ma’lum bir maqsadga yo‘naltirilgan bo‘lishi shart. Tomoshabin — ijodiy jarayon ishtirokchisi. Teatr san’atida tomoshabin shunchaki kuzatuvchi emas, balki ijodiy jarayonning ishtirokchisi hisoblanadi,. Spektakl tomoshabinning bevosita ta’siri ostida to‘liq shakllanadi. Aktyorning sahnadagi jonli ijrosi tomoshabinda kuchli qabul qilish hissini uyg‘otadi va uni qahramon taqdiriga sherik qiladi. Tomoshabin sahnadagi voqealarga astoydil ishonsa va qahramonlar bilan birga hayajonlansa, teatrning sirli san’ati yuzaga keladi,.

Sahnaviy haqiqat va ishonch Tomoshabin sahnada faqat aktyor ishongan narsagagina ishonadi. Aktyor sahnaviy haqiqatga erishsa va o‘z kechinmalarining chinakamligiga ishonsa, bu ishonch tomoshabinga ham o‘tadi,. Agar sahnada haqiqat mezoni buzilsa yoki soxtalikka yo‘l qo‘yilsa, tomoshabin aktyordan yuz o‘giradi va asarning badiiy qiymati yo‘qoladi.

«Ommaviy yolg‘izlik» va diqqat Aktyor uchun sahnada «ommaviy yolg‘izlik» holatiga erishish muhim,. Bu aktyorning minglab tomoshabinlar qarshisida turib, bor diqqatini faqat sahnadagi obyektga qaratishi va tomoshabin zalining «dahshatli zulmatidan» chalg‘imasligidir. Aktyor diqqatini sahnadagi maqsadga qanchalik kuchli qaratsa, tomoshabin ham shunchalik berilib tomosha qiladi,.

Teatr san’atida muhim mexanizmlardan biri — bu “yuqtirish”dir. Bu jarayonda aktyorning emotsional holati tomoshabinga psixologik darajada o‘tadi,. Tomoshabin zali aktyor uchun «rezonator» vazifasini o‘taydi: u aktyordan kelayotgan tuyg‘ularni qabul qilib, o‘z munosabati (kulgi, yig‘i, qarsaklar) bilan ijodkorga qaytaradi.

Aktyor va tomoshabinning o‘zaro ta’siri

• Ijobiy ta’sir: Tomoshabinning qarsaklari, kulgisi yoki fojiali sahnalardagi “oh-vohlari” aktyorga kuch-g‘ayrat va ilhom bag‘ishlaydi,.

• Salbiy ta’sir: Tomoshabinning beparvoligi, zaldagi shovqin yoki yo‘tal aktyor diqqatini bo‘lishi va uni ijodiy holatdan chiqarib yuborishi mumkin,.

Xulosa qilib aytganda, dramada harakat va tomoshabin munosabati shunday qurilishi kerakki, tomoshabin oddiy kuzatuvchidan voqealarning bevosita guvohi va ishtirokchisiga aylansin. Tomoshabinga ta’sir o‘tkazish jarayoni bir necha bosqichda kechadi: Tomoshabin sahnadagi voqealar va personajlar bilan tanishadi. Manbalarga asoslangan holda, dramaning ekspozitsion bosqichida sodir bo‘ladigan asosiy jarayonlar va uning vazifalarini quyidagicha bayon etish mumkin: Ma’lumot berish va tayyorlash: Ekspozitsiya asardagi asosiy voqealar boshlanishiga qadar mavjud bo‘lgan vaziyat haqida ma’lumot beradi. U o‘quvchi va tomoshabinlarni asarning bosh voqealarini qabul qilishga tayyorlab boradi va ular uchun o‘ziga xos yo‘llanmalik vazifasini o‘taydi. Muhit va sharoitni belgilash: Bu bosqichda voqea sodir bo‘layotgan o‘rin (makon), sharoit va qahramonlarning kelajakdagi niyatlari, qilinishi kerak bo‘lgan ishlari hamda orzu-umidlari izhor etiladi. Tomoshabin sahnada nima bo‘layotganini va sharoit qanday ekanini aynan shu bosqichda anglay boshlaydi. Qahramonlarni tanishtirish: Ekspozitsiya qahramonning xarakterini, uning ichki olamini va qanday inson ekanligini ochib berishga xizmat qiladi. Tomoshabinlar personajlarning kimligini va ular o‘rtasidagi o‘zaro aloqalarni bilishga urinadilar. Voqea ichiga olib kirish: Ushbu bosqich tomoshabinning asar voqealari ichiga kirishini ta’minlaydi. Dramaturg ekspozitsion ma’lumotlar orqali tomoshabinga vaziyatning ichki harakatini tushunishga yordam beradi. Diqqatni jamlash: Ekspozitsiyada diqqatli bo‘lish muhim, chunki ba’zida ikkinchi darajali, ammo go‘zal ko‘ringan elementlar tomoshabinni o‘ziga tortib ketib, bosh voqea masalasi nazardan chetda qolishi mumkin.

Xulosa qilib aytganda, ekspozitsiya — bu asarning badiiy tasviri boshlang‘ich qismi bo‘lib, u asarning tuzilishini aniqlashda va uning badiiy g‘oyasi hamda mazmunini anglashda yordam beradi. Tomoshabin asarning g‘oyaviy yo‘nalishiga berilib, qahramonlarning ruhiy holatini o‘z tasavvuri orqali idrok eta boshlaydi. Emotsional bog‘lanish (teatr san’atida ko‘pincha «yuqtirish» deb ataladi) — bu aktyorning emotsional holati tomoshabinga yoki sahnadagi sherigiga (partnyoriga) o‘tishi bilan kechadigan murakkab psixologik jarayondir. Manbalarga ko‘ra, ushbu o‘zaro ta’sir jarayonida quyidagi asosiy bosqichlar yuz beradi: Emotsional aloqaning asosiy mexanizmi — bu yuqtirish, ya’ni his-tuyg‘u va kayfiyatning bir kishidan ikkinchisiga psixologik darajada o‘tishidir. Aktyor sahnada o‘z qahramonining hayotini chin dildan yashasa, uning samimiy tuyg‘ulari tomoshabinlarga “yuqadi” va ularda javob reaksiyasini (kulgi, ko‘z yoshi yoki zo‘riqqan jimlikni) keltirib chiqaradi. Bu jarayonda tomoshabin zali aktyorning energiyasini qabul qilib, uni jonli aks-sado sifatida qaytaruvchi «rezonator» vazifasini o‘taydi.

Aktyorlar va tomoshabinlar o‘rtasidagi ichki muloqot teatr nazariyasida nur sochish va nur qabul qilish deb ataladigan ko‘zga ko‘rinmaydigan nurlanishlar (irradiatsiya) orqali sodir bo‘ladi. Ushbu jarayonning o‘ziga xos xususiyatlari quyidagilardan iborat:Bu aktyorning irodasi va hissiyotlaridan uning ko‘zlari, barmoqlari va butun tanasi orqali taraladigan ko‘rinmas oqimdir. Bunday aloqa nafaqat muloqot paytida, balki sahnaviy sukut (pauza) lahzalarida ham obyektlar o‘rtasida «ichki ip» hosil qilgan holda o‘rnatiladi.

Samarali aloqa uchun aktyor avval o‘z ichida “material” (hissiyot va fikrlar) jamlashi kerak, chunki o‘zingda bo‘lmagan narsani birovga berib bo‘lmaydi. Emotsional bog‘lanish sahnaviy haqiqatsiz mumkin emas. Tomoshabin faqat aktyorning o‘zi sodir bo‘layotgan voqelikning haqiqiyligiga ishonganidagina ijodiy jarayonga qo‘shiladi. Agar aktyor “Men borman” holatiga erishsa (ya’ni berilgan shart-sharoitlarga to‘la ishonsa), uning tabiati beixtiyor va organik ravishda ijod qila boshlaydi. Aktyor his-tuyg‘ularni (masalan, rashk yoki qayg‘uni) “o‘ynashga” urinmasligi lozim; buning o‘rniga u kerakli hissiyotning tabiiy ravishda tug‘ilishiga olib keladigan mantiqiy va izchil harakatlarni bajarishi kerak.

“Ommaviy yolg‘izlik “ holati

Auditoriya bilan chuqur aloqa o‘rnatish uchun aktyor ommaviy yolg‘izlik holatiga erishishi zarur. Bu paradoksal holat bo‘lib, aktyor o‘z sahnaviy obyektiga (partnyoriga yoki buyumga) qanchalik qattiq diqqat qaratsa va tomoshabin zalini “unitsa” , u tomoshabinlar e’tiborini shunchalik kuchli jalb qiladi. Agar aktyor tomoshabinga yoqish uchun unga qarasa, aloqa buziladi va ijro hunarmandchilikka (shtampga) aylanadi. Emotsional kechinma jarayonida aktyor ongida to‘xtovsiz ravishda «ichki ko‘rish kinotasmasi» — qahramon hayotiga mos bo‘lgan tasavvurlar va obrazlar oqimi o‘tib turishi kerak. Ushbu ichki manzaralar aktyorning tuyg‘ulariga ta’sir qiladi, uning jismoniy holati va intonatsiyalari orqali tomoshabinga o‘tib, uni ham xuddi shu narsani «ko‘rishga» majbur etadi.Shunday qilib, emotsional bog‘lanish paytida energetik almashinuv sodir bo‘ladi va bu tomoshabinni passiv kuzatuvchidan sahnaviy harakatning faol ishtirokchisiga aylantiradi. Drama janrining asosiy vazifasi ham aynan mana shu — inson qalbiga to‘g‘ridan-to‘g‘ri ta’sir o‘tkazishdan iboratdir. Aktyorning sahnadagi jonli ijrosi tomoshabinda kuchli qabul qilish hissini uyg‘otadi va uni sodiq sherikka aylantiradi. Xatti-harakat — hissiyotning kaliti Dramatik san’atda hissiyotlarni shunchaki o‘ynab yoki zo‘rlab chiqarib bo‘lmaydi. Psixotexnikaning asosiy qonuniga ko‘ra, harakat — sezgi va hissiyotlarni qo‘zg‘atuvchi yagona kuchdir. Aktyor sahnada ma’lum bir maqsadga yo‘naltirilgan, mantiqiy va izchil jismoniy harakatlarni bajarishi natijasida kerakli hissiyot tabiiy ravishda, zo‘riqishsiz tug‘iladi. Stanislavskiy ta’biri bilan aytganda, jismoniy harakat hissiyotlarni ilintiruvchi «qarmoq» yoki «qopqon» vazifasini o‘taydi. Sehrli “agarda” va berilgan shart-sharoitlar Hissiyotni uyg‘otish uchun aktyor avvalo “berilgan shart-sharoitlar”ga (pyesa fabulasi, davr, voqea joyi) astoydil ishonishi kerak. Bunda “agarda” (masalan: “agar men haqiqatan ham shu vaziyatga tushib qolsam, nima qilgan bo‘lardim?”) degan sehrli so‘z aktyor tabiatini harakatga keltiruvchi turtki bo‘ladi. Aktyor sahnaviy haqiqatga qanchalik qattiq ishonsa, uning organizmida haqiqiy insoniy ehtiroslar shunchalik tez uyg‘onadi. Hissiyotlar xotirasi (Emotsional xotira) Aktyor o‘z roli uchun kerakli hissiyotlarni o‘z hayotiy tajribasidan, ya’ni hissiyotlar xotirasidan qidirib topadi. Inson ilgari boshidan kechirgan quvonch, qayg‘u yoki qo‘rquv lahzalari vaqt o‘tishi bilan tozalanib, badiiy shakl oladi. Sahnada biror obyekt yoki holat shu eski xotirani qo‘zg‘atsa, aktyorda takroriy hissiyotlar (real hayotdagidek kuchli yoki biroz o‘zgargan holda) jonlanadi. Ichki ko‘rish kinotasmasi Hissiyotlarning uzluksiz bo‘lishi uchun aktyor ongida to‘xtovsiz “ichki ko‘rish kinotasmasi” — qahramon hayotiga mos tasvirlar oqimi o‘tishi kerak. Aktyor ichki ko‘zi bilan ko‘rayotgan bu manzaralar uning ruhiyatiga ta’sir qilib, kerakli kayfiyatni yaratadi va ijodiy kechinmani uyg‘otadi.

“Ommaviy yolg‘izlik” va diqqat Aktyor diqqatini sahnadagi aniq bir obyektga (partnyoriga yoki buyumga) qanchalik kuchli jamlasa, uning mushaklari shunchalik bo‘shashadi va ichki ijodiy erkinlik paydo bo‘ladi. Bu holat «ommaviy yolg‘izlik» deb atalib, aktyorga tomoshabin oldida tabiiy, insoniy hissiyotlar bilan yashash imkonini beradi. Muhim ogohlantirish: Hissiyotlarni sun’iy ravishda, mexanik yoki asablarni zo‘rlash orqali chiqarishga urinish aktyorlik shtamplariga va soxtalikka olib keladi. Chinakam ijod uchun hissiyotni zo‘rlash emas, balki uni tug‘diruvchi sharoit va harakatlar haqida g‘am yemoq lozim Sahnaviy haqiqat va «Oliy maqsad» ta’sir kuchi sifatida Aktyorning sahnadagi eng asosiy vazifasi — roldagi inson ruhining hayotini yaratish va uni badiiy ifodalashdir. Bunga erishish uchun aktyor sahnaviy haqiqatga va berilgan shart-sharoitlarga astoydil ishonishi lozim. Tomoshabin faqat aktyor ishongan narsagagina ishonadi.

Drama san’atida sahnaviy haqiqat va «oliy maqsad» tomoshabin ongi hamda qalbiga bevosita ta’sir o‘tkazuvchi eng qudratli ijodiy kuchlar hisoblanadi. Ushbu tushunchalarning mohiyati va vazifalari manbalarda quyidagicha yoritilgan:

Sahnaviy haqiqat va ishonch ta’sir kuchi sifatida

Sahnaviy haqiqat — bu aktyor tomonidan yaratiladigan badiiy voqelik bo‘lib, u tomoshabinni spektakl voqealariga

ishontirishning asosiy garovidir. Tomoshabin sahnada faqat aktyorning o‘zi astoydil ishongan narsagagina ishonadi. Agar aktyor sahnada sodir bo‘layotgan voqelikning haqiqiyligiga shubha qilsa, tomoshabin ham ikkilana boshlaydi va asarning badiiy ta’sir kuchi yo‘qoladi. Sahnaviy haqiqat hayotdagi oddiy voqelikning aynan ko‘chirmasi emas, balki badiiy umumlashtirilgan haqiqatdir. Masalan, aktyor sahnadagi qog‘ozdan yasalgan xinjarning po‘lat emasligini bilsa-da, uning «xaqiqiyligiga» emas, balki unga bo‘lgan munosabatning haqqoniyligiga ishonishi kerak. Sahnaviy haqiqatga erishishning birdan-bir yo‘li — bu har bir harakat va vaziyatni mantiqan «oqlash» dir. Aktyor «nega?», «nima uchun?» degan savollarga to‘g‘ri javob topsa, uning ijrosi tabiiy va ishonchli chiqadi.

«Oliy maqsad» — ijodning yuragi va yo‘nalishi

Stanislavskiy ta’limotiga ko‘ra, oliy maqsad — bu ijodkorning o‘z g‘oyasini insonlar ongiga singdirishdan ko‘zlagan asosiy muddaosidir. Oliy maqsad aktyor va rejissyorlar qo‘lidagi juda o‘tkir va kuchli g‘oyaviy qurol bo‘lib, u spektaklning mag‘zini tashkil etadi. U asarning barcha komponentlarini (bo‘laklar, vazifilar, xatti-harakatlar) bitta tugunga birlashtiradi. Oliy maqsadsiz spektakl tarqoq bo‘laklarga bo‘linib ketadi va tomoshabinda yaxlit taassurot qoldirmaydi. Oliy maqsad sari intilish jarayoni yetakchi xatti-harakatni vujudga keltiradi. Bu harakat spektaklning boshidan oxirigacha o‘tuvchi «qizil ip» bo‘lib, ijroni hunarmandchilik va soxtalikdan himoya qiladi.

«Men borman» holati va tomoshabinga ta’sir

Sahnaviy haqiqat va oliy maqsadning uyg‘unligi aktyorda «Men borman» holatini yaratadi. Bu holatda aktyor rolning hayoti bilan to‘laqonli yashay boshlaydi, uning fikr va tuyg‘ulari qahramonniki bilan qorishib ketadi. Aynan shu daqiqada teatrning sirli san’ati yuzaga keladi: tomoshabin shunchaki kuzatuvchi emas, balki ijodning bevosita ishtirokchisiga aylanadi va sahnadagi hayot girdobiga tortiladi. Xulosa qilib aytganda, sahnaviy haqiqat aktyorni ijodiy vaziyatga ishontirsa, oliy maqsad uning harakatlarini ma’lum bir g‘oyaviy yo‘nalishga soladi. Bu ikki omil birlashgandagina spektakl tomoshabin qalbida umrbod o‘chmaydigan iz qoldiradigan qudratli tarbiya vositasiga aylanadi.

Stanislavskiy ta’limotiga ko‘ra, har bir ijodkorning o‘z g‘oyasini insonlar ongiga singdirishdan ko‘zlagan muddaosi — «Oliy maqsad»dir. Agar spektaklda oliy maqsad va yetakchi xatti-harakat aniq bo‘lsa, u tomoshabinni beixtiyoriy ravishda voqealar girdobiga tortadi va unga ishontiradi. Teatr san’atida ta’sir o‘tkazishning muhim mexanizmi bu «yuqtirish» dir. Bu jarayon bir kishining emotsional holatini boshqa kishiga psixologik darajada o‘tkazilishini anglatadi. Sahna bilan tomoshabin zali o‘rtasida mustahkam energetik aloqa paydo bo‘lishi bilan teatrning sirli san’ati boshlanadi. Tomoshabin aktyor ijrosidan shunchaki huzurlanmaydi, balki qahramon taqdirini o‘z boshidan kechiradi, bu esa uning ma’naviy dunyosini boyitadi.

Xulosa. Drama janrining asosiy vazifasi — tomoshabinni oddiy kuzatuvchidan ijodiy jarayonning ishtirokchisiga aylantirishdir. Bunga faqatgina yuksak aktyorlik mahorati, maqsadli xatti-harakat va badiiy haqiqat orqali erishiladi. Spektakl tomoshabinning shuurini uyg‘otishi, uni hayajonga solishi va qalbida umrbod o‘chmaydigan iz qoldirishi lozim. Drama — bu inson qalbini ochib beruvchi qudratli vositadir.

Foydalanilgan adabiyotlar

1. Qobilov X. N. AKTYORLIK MAHORATI VA REJISSURA MASALALARI //Oriental Art and Culture. – 2023. – T. 4. – №. 5. – C. 251-255.

2. Qobilov H. TEATR SAN’ATINING RIVOJLANISHIDA MUSIQA SAN’ATINING O’RNI //Oriental Art and Culture. – 2023. – T. 4. – №. 1. – C. 197-202.

3. Ахмедова З. А. Новые технологии в развитии театрального искусства //International scientific review. – 2020. – №. LXXIV. – С. 47-48.

4. Amirovna A. Z. THE ROLE OF THEATRICAL PEDAGOGY IN THE FORMATION AND DEVELOPMENT OF THE STUDENT'S PERSONALITY //International scientific review. – 2021. – №. LXXXIII. – С. 54-56.
5. Rajabova S. et al. AKTYORLIK MAKTABIDA RAQS FANI TRANSFORMATSIYASI //Mahalliy va xalqaro konferensiyalar platformasi. – 2025. – №. 2. – С. 422-428.
6. Rajabova S. S. et al. O ‘ZBEK KINO SAN’ATINING RIVOJLANISH BOSQICHIDA AKTYOR SHAXSINI TARKIB TOPTIRISHGA BO ‘LGAN YONDASHUVLAR //Oriental Art and Culture. – 2024. – Т. 5. – №. 3. – С. 732-737.
7. Rajabova S. AKTYORLIK SAN’ATIDA TRENING MASHQLARI VA UNING AKTYOR FAOLIYATIDA TUTGAN O ‘RNI //Interpretation and researches. – 2024. – Т. 2. – №. 19. – С. 59
8. Utayev A. et al. AKTYORLIK MAHORATI VA UNING O ‘ZIGA XOS TEXNIKALARI //Mahalliy va xalqaro konferensiyalar platformasi. – 2025. – №. 2. – С. 375-382.
9. Utayev A. THE PLACE OF MAKEUP AND COSTUMES IN PUBLIC CELEBRATIONS //Multidisciplinary Journal of Science and Technology. – 2024. – Т. 4. – №. 12. – С. 80-86.
10. Утаев А. РОЛЬ Сценарного мастерства в анимации //Eurasian Journal of Academic Research. – 2022.

REZYUME. Ushbu maqolada drama janrining tabiati, uning sahnaviy ko‘rinishi va tomoshabinga bevosita ta’sir o‘tkazish mexanizmlari tahlil qilinadi. Drama san’atining asosi bo‘lgan xatti-harakat, sahnaviy haqiqat va «oliy maqsad» tushunchalari orqali tomoshabin ongi va qalbiga ta’sir qilish yo‘llari yoritib berilgan. Maqolada K.S. Stanislavskiy va boshqa yirik teatr arboblarining nazariy qarashlariga tayanilgan holda, dramaning ijtimoiy va badiiy funksiyasi ochib beriladi.

РЕЗЮМЕ. В данной статье анализируется природа драматического жанра, его сценическое воплощение и механизмы непосредственного воздействия на зрителя. Освещаются пути влияния на сознание и чувства аудитории через такие основополагающие понятия драматического искусства, как действие, сценическая правда и «сверхзадача». На основе теоретических взглядов К.С. Станиславского и других крупнейших деятелей театра раскрываются социальные и художественные функции драмы.

SUMMARY. This article analyzes the nature of the dramatic genre, its stage incarnation, and the mechanisms of direct impact on the audience. It explores the ways of influencing the consciousness and emotions of the public through the fundamental concepts of dramatic art, such as action, stage truth, and the "super-objective." Based on the theoretical views of K.S. Stanislavsky and other prominent theater figures, the social and artistic functions of drama are revealed.

QARAQALPAQ ZAMANAGÓY KINO KÓRKEM ÓNERINDE BALALAR USHÍN MILLIY KONTENT JARATÍW MÁSELELERI

Tajadinova Guljaxan – *filologiya ilimleri boyınsha filosofiya doktorı (PhD)*
Ózbekstan mámleketlik kórkem óner hám mádeniyat institutı Nókis filialı

Tayanch so‘zlar: zamonaviy kino, tarixiy filmlar, milliy kontent, qadriyat, milliy tarbiya, kino tili, tasvir.
Ключевые слова: современное кино, исторические фильмы, национальный контент, ценности, национальное воспитание, язык кино, изображение.
Key words: modern cinema, historical films, national content, values, national upbringing, cinema language, image.

Qaraqalpaq kino kórkem ónerinde zamanagóy kórkem processte tariyxıy filmler dóretiw máselelerine itibar qaratıw zárúrligi bar. Keyingi eki jıl ishinde mámleketimizde tariyxıy filmler jaratıw ushın arnawlı qararlar qabıl etilmekte. Tariyxıy filmler jaratıw